Kar.

SZEGEDI EGYETEM

A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM, ORVOSEGYETEM ÉS A PEDAGÓGIAI FŐISKOLA LAPJA

I. évfolyam 9. szám | 1953 május 25 | Ára 40 fillér

Magyar Dolgozók! Még egységesebben tömörüljetek a Magyar Dolgozók Pártja, népünk szeretett vezére, Rákosi elvtárs köré! Könyörtelenül zúzzátok szét népünk belső ellenségeit, a kémeket, kártevőket, az imperialisták minden ügynökét.

(A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége május 1-i jelszavaiból)

Az évvégi vizsgák elé

Egyetemi munkánk elkövetkezendő heteinek legfontosabb feladata a vizsgák előkészítése és lebonyolítása. Olyan ez, mint a mezőgazdaság dolgozói számára a termés begyűjtése, az aratás. Most válik el, hogy vajjon jól vetettünk-e, hogy vajjon évi munkánknak jó termése lesz-e.

A mi vizsgáink sok lényeges mozzanatban különböznek a régi egyetem vizsgáitól. A régi egyetem vizsgáit legtöbbször gyors, felszínes tanulás előzte meg s maguk a vizsgáztatók csak a vizsga órájában voltak érdekelve: nem törődtek azzal, vajjon a hallgatók megfelelően felkészültek-e s egyáltalán nem érezték kötelességüknek a vizsgák bármilyen előkészítését. *A mi egyetemünkön a tanár felelősséget érez a vizsgaeredményekért, azért egyik legfontosabb feladata, hogy a vizsgákat a hallgatókkal való foglalkozás legkülönbözőbb formáin keresztül már a félév folyamán előkészítse vizsgájára.* Általánosan elfogadott eljárás ez, helyességét senki nem vonja kétségbe, azt azonban mégsem mondhatjuk el, hogy multfélévi vizsgáink alkalmával mindenütt és minden vonatkozásban megfelelő módon történt a vizsgák előkészítése. Voltak tanszékek, ahol a félévi vizsgaelőkészítés egyes hiányosságaira csak későn figyeltek fel, csak a vizsga előtt néhány nappal akarták pótolni a hiányosságokat. Az ilyesmi természetesen alig járhatott eredménnyel s inkább nyugtalanságot, mint megnyugvást keltett a hallgatókban. Az utolsó órákon, az utolsó gyakorlaton viszont még sok lehetőség van arra, hogy akár a félévi anyag összeállításakor, akár a gyakorlatok közvetlenebb kereteibe megvilágíthassuk a nehezebben megértett részeket s így hozzásegítjük a hallgatókat a jobb vizsgakészüléshez. Abban is mindenki egyetért, hogy munkánk során különös gonddal és szeretettel akarunk foglalkozni a munkás, paraszt és szakértetségis hallgatóinkkal, a gondjainkra bízott ifjúságnak azzal a részével, melyből az új értelmiséget neveljük. Végeredményben itt is csak a kitartó folyamatos félévi munka hozhat eredményeket, de a vizsgát közvetlenül megelőző hetek nagyon sokat segíthetnek azokon, akiknél valamilyen nehézség adódik. A jó szó, a szeretetteljes érdeklődés ezen felül azokat a hallgatókat is előrelendíti, akik a félév folyamán mindvégig jól végezték munkájukat, de éppen lelkiismeretességük folytán a vizsgák idején hajlamosak idegeskedni.

A vizsgák előkészítésében és maguknak a vizsgáknak a lebonyolításában nagy segítséget adnak a jól bevált vizsgabizottságok. Ezek a bizottságok az elmult félév folyamán minden Karon értékes, az eleven gyakorlatból vett tapasztalatot gyűjtötték össze s ezeket a tapasztalatokat az egyes karok oktatói a vizsgaidőszakok lezárásával általában meg is beszélték. De ami friss élmény volt az elmult félév végén, gyakran elhomályosult. *A vizsgák jó előkészítését nagyban segíti, ha a vizsgabizottságok a vizsgák megkezdése előtt újra tudatosítják a jó és rossz tapasztalatokat, hogy azok ne ismétlődjenek.*

Tapasztalatunk szerint vannak olyan vizsgáztatók is, akik minden félévben visszaesnek egyes hibáikba: a liberalizmusba, a maximalizmusba, a vizsgaidő helytelen beosztásába, stb. Ilyen esetekben az előzetes figyelmeztetés is sokat használ.

A mult félév egyik szinte tipikusnak mondható hibájára szeretnék csak részletesebben kitérni. Osztályzási módszerünket általában véve jellemezte az, hogy az egész jegyskálát nem használtuk ki s főképp a jeles és jó osztályzat közötti határvonal mosódott el. Ez nem kis mértékben egy bizonyos fajta ösztönös osztályzatnak eredménye volt, a legtöbb helyen nem vették eléggé figyelembe azokat a szabatos definiciókat, melyek az egyes érdemjegyekkel kapcsolatos igényeket határozták meg. Nem lehet vitás, hogy a jeles osztályzat a kiemelkedő tudás minősítésére szolgál s hogy a jó osztályzat még nem a készületlenségnek, hanem épp ellenkezőleg, a jól végzett munkának minősítése:

Ne felejtsük el, hogy az igazságos, a reális osztályozás épp olyan fontos harci feladat, mint hogy fontos harci feladat termelésünk egyre fokozódó eredményeinek reális felmérése. E nélkül nem jutunk igazán előre és nem tudjuk kijavítani hibáinkat.

Baróti Dezső,
a Bölcsészettudományi Kar Dékánja

Az országgyűlési választás eredményei

Az Országos Választási Bizottság közleménye:

A budapesti és megyei választókerületi választási bizottságok a szavazatok összeszámlálását befejezték. A választásra jogosultak száma 6,501.869. Az 1953 május 17-i országgyűlési választáson már résztvettek a 18—20 éves fiatalok is.

A 6,501.869 választásra jogosultból:

leszavazott: 6,370,519 (az összes választásra jogosultak 98 százaléka).
A Magyar Függetlenségi Népfrontra szavazott: 6,256.653 (az összes szavazók 98,2 százaléka).
Ellene szavazott: 61.257.
Érvénytelen szavazat: 52.609.

Csongrád megyében 295.836 a választásra jogosultak száma.
Szavazott: 288.569.
Népfrontra: 280.909.
Ellene: 4.031.
Érvénytelen: 3.629.

Május 17-én a magyar nép soha nem látott szilárd egységben sorakozott fel a párt vezette Népfront zászlaja alá. Ezen a napon választott országgyűlést negyedszer a nemzet azóta, hogy szabadok vagyunk. De soha még olyan egységben, olyan vidáman nem folyt választás hazánkban, mint most. Jó kedv és derű, boldogság és lelkesedés honolt a választások napján az egész országban, így városunkban is.

Ezen a választáson először vett részt népünk virága, ifjúságunk.

Hétszázezer magyar fiatal most szavazott először életében.

Hétszázezer ifjú kapott jogot, hogy beleszóljon az ország ügyeinek intézésébe. Fiataljaink már jóval a választások előtt alaposan felkészültek erre a nagy napra. Az üzemekben kiváló teljesítményeket értek el május 17-re. A dolgozó parasztok fokozottabb erővel indultak harcba a bő termésért. Egyetemistáink, főiskolásaink is becsülettel készültek a választások napjára. Jókedvvel, lelkesen vették ki részüket fiataljaink a választásokat előkészítő munkából. Hallgatóink elmentek a kerületi pártszervezetekhez, hogy népnevelő munkával segítsék elő a Népfront győzelmét. Agitációs munkájuk során elmondották, hogy dolgozó népünk mindenben támogatja őket tanulásukban. Ösztöndíj, menza, tanszersegély, tankönyvek sokasága áll hallgatóink rendelkezésére, hogy méltóképpen felkészüljenek az életre.

Tanáraink, tudósaink leadták szavazatukat a Népfrontra május 17-én. Karácsonyi Béla elvtárs, a Szegedi Tudományegyetem Történeti Intézetének docense, a csongrádmegyei választókerület képviselője már 7 óra 20 perckor szavazott. Ábrahám Ambrus Kossuth-díjas akadémikus 7 óra 40 perckor érkezett a Tömörkény-utcai 7. sz. szavazókörzet elé és miután bedobta az urnába a borítékot, ezeket mondotta:

„Megnyugvással, örömmel és bizalommal szavaztam a Népfrontra. Az, hogy a Népfront a négy évvel ezelőtt kitűzött programmot maradék nélkül megvalósította, biztosíték arra, hogy amit most megígér, azt is teljesíti. Örömmel szavaztam, mert a béke, munka, jólét, felemelkedés programmját minden hazáját és népét szerető, becsületes magyar embernek elvként kell vallania. A Népfront célkitűzései biztosítják nekünk tudósoknak, hogy nyugodtan dolgozhassunk, eredményeinket közzé tehessük és ezzel megbecsülést szerezhessünk a magyar tudománynak."

A választások idején egyetemi és főiskolai fiataljaink döntő többségben becsülettel helytálltak. A választások eredményei azonban arra kötelezik bennünket, hogy az eddigi eredményeinket, tapasztalatainkat felhasználva még jobb eredményt érjünk el az elkövetkezendő idők folyamán az évvégi vizsgákon. Tartsa szem előtt minden fiatal, hogy a tanulmányi munkát tovább kell fokozni és túlszárnyalni a múlt félév vizsgáinak sikerét. A vizsgák eredményei mutatják majd meg leginkább, hogy ifjúságunk alkotóan értékeli azt a nagy kitüntetést, hogy résztvesz országunk irányításában.

Vizsgáznak hallgatóink

Egész évi kemény, becsületes munka után vizsgáznak egyetemünk fiataljai. Számot adnak felkészültségükről, eredményeikről. Bizonyságot tesznek, hogy beváltották a hozzájuk fűzött reményeket. Pártunk és dolgozó népünk végtelen gondoskodása és szeretete nem áradt méltatlanokra, a tudomány harcos katonává nőttek a szegedi egyetemek és főiskola hallgatói.

Ezen a tavaszon talán még lelkesebben folyt a vizsgaelőkészület, mint az előző félévekben. Fiataljaink látták és érezték egész népünk forró lelkesedését, melylyel a szabad haza boldog fiai a választásokra készülődtek. A nagyszerű felajánlások, az üzemek munkahőstettei nagyobb eredményekre sarkalták az egyetemen tanuló fiatalokat is.

Növelte ifjuságunkban a felelősséget

az a boldog tudat is, hogy mint új választók a szavazó urna előtt is bebizonyíthatják, hogy méltók a nép bizalmára, érettek arra, hogy az ország ügyeinek intézésében is hallassák szavukat. Ebben a félévben jobban megszervezték a tanulópárokat, eredményesebben folytak a konzultációk s a kiválóak több segítséget nyujtottak elmaradt társaiknak. Ilyen lelkes előkészület után jó eredményekre lehet számítani. Az első vizsgák nem is keltettek csalódást.

A TTK hallgatói vizsgáztak legkorábban, s felkészültségük példaképül szolgálhat a többi kar hallgatóinak is.

A IV. évfolyam matematika-fizika szakos hallgatók számelméleti vizsgaeredménye 4.3. Ez az eredmény egész évi kiváló szorgalomról és folyamatos tanulásról beszél. A hallgatók nagyszerűen megszervezték a csoportos tanulást, senki nem maradt segítség nélkül. A jó kollektív munka erejét tükrözi ez az eredmény. Meg kell említeni, hogy még a kiváló csoportból is kiemelkedik Paar Piroska és Horváthné felkészültsége.

Alig maradtak el ettől az eredménytől a II. évfolyam biológia-kémia szakos hallgatói is. A Solymosi-csoport például állatrendszertanból 4.71-es eredménnyel vizsgázott. Versenyben voltak a csoportok, nagy küzdelmet vívtak az elsőségért.

Solymosiék félévi eredménye még nem volt ilyen magas.

4.18-as átlagot értek el akkor. Nem elégedtek meg ezzel az eredménnyel. Megszervezték a munkát. Be akarták bizonyítani, hogy többre is képesek. Itt is nagy segítséget jelentettek a jól működő tanulópárok. A kiváló tanulók mindent megtettek, hogy társaiknak segítséget nyujtsanak. Az eredmény nem is maradt el. Kiemelkedő egyéni teljesítményt nyujtottak Horváth, Pályi és Solymosi elvtársak.

Az oktatószemélyzet kiváló munkája, az alapos konzultációk adtak lehetőséget a jó eredmény elérésére. Lombos és Vígh elvtársak különösen szép tudásról tettek tanúbizonyságot. Itt azonban meg kell említeni, hogy a nemtörődömség is megmutatkozott. Banyák és Hantos elvtársak nem tartották szükségesnek, hogy képességeiknek megfelelően készüljenek az igen fontos vizsgára. Sokkal gyengébb eredményt értek el, mint társaik.

Nagy lelkesedéssel készültek a vizsgákra a tavalyi zászlónyertesek is. Ebben az évben sem akartak lemaradni. A II. évfolyam földrajz-szakos hallgatók Szőke csoportja általános természeti földrajzból 4.31-es eredménnyel zárta a vizsgát. Náluk különösen megmutatkozott az egész évi folyamatos tanulás eredménye. Egész évi szorgalmas munkára támaszkodva biztos tudásról tettek bizonyságot.

A jó eredményekről beszélve nem hallgathatjuk el,

hogy fiataljaink között még mindég akad olyan is, aki DISZ-taghoz, szocialista emberhez nem méltó eszközökkel akarja szépíteni hiányos felkészültségét. Akad olyan hallgató, aki szorgalmas becsületes munka helyett „puskára" támaszkodik. Igy próbálta megmásítani az igazságot Székely Róbert, II. évfolyam biológiai szakos hallgató is. Ifjúságunk egésze elveti ezt a megengedhetetlen „módszert". Ma, amikor mindenki lehetőséget készen kapnak hallgatóink a jó felkészülés biztosításához, nincsen szükség az ilyesfajta megengedhetetlen segítségre.

A jogi kar IV. évesei is befejezték a vizsgákat. Az ő eredményeikről is a dicséret hangján kell megemlékezni. Marxizmusból 4.31-re vizsgázott az évfolyam. Büntető eljárásból 4.18, Orosz nyelvből 4.12 az eredmény. Csermák Mihály vizsgaeredménye 4.66, Tóth Péter 4.5-es eredményt ért el.

A jogi karon is a tanulópárok munkájában

és a konzultáció alapos, gyakran egyénekre történő megszervezésében látják a jó eredmények magyarázatát.

A fenti eredmények csak kezdet. Egy-két példa arra, hogy a becsületes munka és a lelkiismeretes felkészülés meghozza a kívánt eredményt. Megkezdődtek a vizsgák a többi karon is. A hallgatók mindenütt komolyan és alaposan készülődnek. A sok segítség önbizalmat, erőt nyújt a tanuláshoz. Egész dolgozó népünk figyelme és szeretete kíséri ezekben a napokban a tanuló ifjúságot. A párt mindenre kiterjedő gondoskodása, a tanárok segítő együttműködése a DISZ egyre eredményesebb támogatása mind megannyi biztatás tanuló ifjúságunk felé.

A szülők és hozzátartozók szeretetén kívül az üzemek, termelőcsoportok figyelme is a vizsgázók felé fordul. A meleg munkásszemekből biztatás árad: „Most rajtatok a sor, mutassátok meg, mit tudtok!"

Egyetemünk ifjúsága nem lesz méltatlan a dolgozó nép bizalmára.

A DISZ politikai órák fokozzák hallgatóink öntudatát

A második félév kezdete óta a politikai órák bevezetésével új eszközt használunk fel jogász-hallgatóink politikai műveltségének gyarapítására. A félév elején komoly akadályokba ütköztünk. A legnagyobb akadály az volt, hogy a politikai óráknak még nem volt kialakult gyakorlata és így a felmerülő problémákat menetközben kellett megoldanunk.

A politikai óra vezetői megfelelő felkészültséggel és nagy igyekezettel megkedveltették a politikai órákat. Könnyítette munkájukat az, hogy jogászaink többsége már kezdetben megértette: a jó politikai felkészültség egy hazáját szerető újtípusú szocialista jogász számára éppen úgy szükséges, mint a szakmai tudás.

Hallgatóirk nagy lelkesedéssel, aktivitásuk fokozásával járulnak hozzá, hogy a politikai órák anyagát teljes mértékben elsajátítsák. A hallgatóság nagyobb része rendszeres hozzászólásaival kiegészítette a politikai óravezető előadásait. Ezzel azt értük el, hogy magasszínvonalú politikai viták alakultak ki és a felszólalók önbizalma, önállósága fokozódott. Azokat a hallgatókat, akiknek nem volt elég gyakorlatuk, úgy aktivizáltuk, hogy az előadás anyagának egyrészét referátumra osztottuk ki és így jól felkészülhettek. Különösen élénk és tartalmas politikai órák folytak a választások előkészítése idején. Többen elmondották azt, hogy mit nyujtott számukra a népi demokrácia. Nagy nevelő hatású volt azoknak a munkás- és parasztszármazású hallgatóknak a megnyilatkozása, akik csak a felszabadulás után kezdhettek el tanulmányaikat. Az úri Magyarország egyik kisemmizettje,

Balogh Zoltán első éves hallgató családja multjáról beszélt. Feltárta előttünk egy hétgyermekes család szenvedéseit, az éhséget és létbizonytalanságot, amely akkor nemcsak az ő családjukat, hanem a családok ezreit fenyegette.

Most a volt kisemmizett munkások és parasztok a népi demokrácia megbecsült tagjaivá, vezetőivé lettek, egyetemre jöhettek és törhetetlen lendülettel küzdenek. Egy másik hallgató arról beszélt, hogy milyen életet élt az apja öt családjával a bányabárók birodalmában. Ezen a földön is vályogviskók, nyomortelepek, nélkülözés jutott a munkásoknak osztályrészül.

A politikai órák jelentős eredménye az is, hogy elősegítik a marxizmus-leninizmus tanulását. A marxizmus-leninizmus tökéletes elsajátítása jogászok számára különösen döntő, mert csak ez teszi lehetővé, hogy felismerjük ellenségeinket és a jog fegyverével le is sujthassunk rájuk. A politikai órák fokozták hallgatóink öntudatát és így minden biztosítékunk megvan arra, hogy tanuló fiataljaink ezek segítségével is szocialista jogászokká váljanak.

Gyuris Károly.